

ВИЗНАЧЕННЯ ОБЛАСТЕЙ РАЦІОНАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЖЕЖНОЇ ОХОРОНИ

Львівський інститут пожежної безпеки МВС України

Робота відноситься до проблеми визначення областей раціональної діяльності структурних підрозділів пожежної охорони з урахуванням впливу факторів природного та техногенного характеру. Геометрична модель системи являє відображення многовиду n -вимірному простору при наявності змінних параметрів, що характеризують її діяльність.

Проблема взаємодії системи “людина – техніка – пожежа” є центральною у плануванні та забезпеченні діяльності пожежної охорони [1,2]. Враховуючи особливості функціонування, система є динамічною при наявності взаємовпливу факторів природного та техногенного характеру. Поведінка системи описується сукупністю нелінійних рівнянь, у яких визначальною є вільна складова [3]. З урахуванням впливу параметрів a_i , що є елементами множини дійсних та комплексних чисел, однорідне диференціальне рівняння n -го порядку запишемо у вигляді

$$(m_0 p^n + m_1 p^{n-1} + \dots + m_{n-1} p + m_n) \varphi = 0. \quad (1)$$

Характер областей, що поділяють n -вимірний простір, з урахуванням взаємовпливу параметрів як складових характеристичного многочлена

$$M(p) = m_0 p^n + m_1 p^{n-1} + \dots + m_{n-1} p + m_n, \quad (2)$$

залежить від вигляду коефіцієнтів m_i .

Такий многочлен являє функцію комплексної змінної [4]

$$M(p) = u(p) + iv(p), \quad (3)$$

де $p = x + iy$ – комплексний параметр.

Складові значень комплексної змінної $u(p)$ та $v(p)$ містять параметри досліджуваної динамічної системи у вигляді коефіцієнтів характеристичного полінома. Отже, має місце наявність у коефіцієнтах значень параметрів в степені n , а також суми та їх добутку.

При формуванні областей n -вимірному простору для визначення раціональних значень параметрів функціонування системи необхідно використовувати складові многочлена з нелінійними коефіцієнтами:

$$\begin{aligned} u(y, \alpha, \beta, \dots, \gamma) &= 0; \\ v(y, \alpha, \beta, \dots, \gamma) &= 0. \end{aligned} \quad (4)$$

Тоді роль визначника для однієї з ліній каркасу границі області відіграє якобіан при значенні, наприклад, $\gamma = const$:

$$\begin{vmatrix} \frac{\partial u}{\partial \alpha} & \frac{\partial u}{\partial \beta} \\ \frac{\partial v}{\partial \alpha} & \frac{\partial v}{\partial \beta} \end{vmatrix}. \quad (5)$$

Коефіцієнти, які містять параметри системи, наприклад, у вигляді $m_1=T^3$, $m_n=K^2$ можна прийняти лінійними:

$$m_0 p^n + T^3 p^{n-1} + \dots + m_{n-1} p + K^2 = 0, \quad (6)$$

а потім врахувати, що $T = \sqrt[3]{m_1}$; $K = \sqrt{\alpha}$.

Можливі довільні, що зустрічаються у практиці дослідження таких систем, комбінації, наприклад, у вигляді суми, різниці, добутку тощо. Тоді характеристичне рівняння прийме вигляд:

$$\alpha \beta p^n + (\alpha \beta + \gamma) z^{n-1} + \dots + m_{n-1} z + \alpha + \beta = 0, \quad (7)$$

з нелінійними коефіцієнтами m_0 , m_1 .

Відносно $m_0 = \alpha \beta$ та $m_1 = \alpha \beta + \gamma$ рівняння є лінійним і його можна використати з урахуванням [5] для побудови областей

$$\begin{aligned} \alpha &= \alpha(y, \beta); \\ \gamma &= \gamma(y, \beta). \end{aligned} \quad (8)$$

Для випадку зміни більше трьох параметрів області n -вимірного простору можуть включати в якості границь $(n-1)$ -поверхоні $p'(z)$ та гіперплощини особливого чи загального положення (рис. 1).

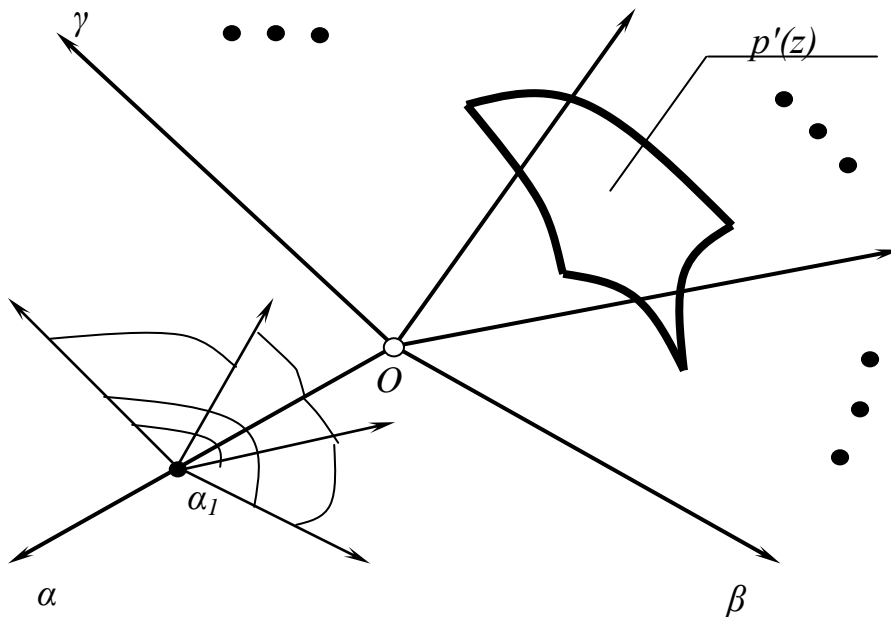

Рис. 1.

Часто області параметрів системи обмежені не поверхнями, а кривими, насамперед просторовими [6]. Такі криві являють перетин гіперциліндрів з напрямними у двовимірних площинах утвореного n -вимірного простору. Тоді область раціональних параметрів можна визначити за умов їх належності обмеженим гіперциліндрами частині n -вимірного простору і наперед заданих границях зміни таких параметрів.

Л І Т Е Р А Т У Р А

1. Брушлинский Н.Н. Системный анализ и проблемы пожарной безопасности народного хозяйства – М.: Стройиздат, 1988. С. 29-48.
2. Ренкас А.Г. Застосування геометричних засобів для підвищення ефективності діяльності пожежної охорони. // Збірник наукових праць міжнародної науково-практичної конференції “Пожежна безпека – 2001”. – Львів: СПОЛОМ, 2001. – С. 126-127.
3. Понтрягин Л.С. Обыкновенные дифференциальные уравнения. – М.: Наука, 1974. – 331 с.
4. Гумен М.С., Мартин Є.В., Ренкас А.Г. Сфери комплексного простору.// Прикладна геометрія та інженерна графіка. – К.: КНУБА, 2002. - Вип.71. – С. 37 – 40.
5. Ренкас А.Г. Графічні моделі n -просторів. // Прикладна геометрія та інженерна графіка. – К.: КНУБА, 2002. - Вип.71. – С. 219 – 223.
6. Диневич В.А., Емельянов А.П., Форандс Г.Ф. Повышение эффективности и качества труда в пожарной охране. – М.: Стройиздат, 1982.– С. 45-51.